

Kort sammanställning af skriftens
profetior om "Ändans tid" :
hufwudsakligen...

Hedengren, Olof Gabriel,

73 Cg Br.

HEDENGREN, O.G.

*Feb.
Aschmolept
1901*

*Order
2880*

Kungl. bibliotek

0 0000 000137946

*Sv. saml.
Teol.
Apokalyps.
Br.*

Kort Sammanställning
af
Skriftens Profetior
om
"Ändans Tid",

hufvudsakligen med ledning af Bengels
och Roos' utläggningar.

av O. G. Hedenqvist

Örebro,

N. M. Lindh's Boktryckeri, 1860.

1880

Wm. H. Burleigh

"Birds of the West"

Published by the
American Ornithologists Union

förord.

Då härmed i Herrans Namn lemmas i allmänhetens händer en kort sammansättning af profetiorna om den yttersta tiden af werldsmakternas herravälde, i Skriften kallad "Andans tid", så sker det endast för att söka med Guds nåd väcka intresse för samt underlätta redandet och sammanhållandet af de inom Bibelens profetiska böcker spridda förutsägelsena rörande denna wigtiga tid, af hwilkens annalkande många ensaldiga och uti profetiorna obewandrade christna erfara en förkännsla, wid betraktandet å ena sidan af wår tids mäktiga andliga rörelser och å den andra af den stigande och allt mera fräckt framträdande otron och Gudsförnekelsen.

Så ändamålslöft och skadligt det är att blott af förwetenhet och nyhetsbegär företaga en ranssaking af dessa profetior, så syndigt och wådligt är det äfwen att spotskt förakta dem för deras ofta underliga omklädnads skull, eller att af falsk blygsamhet lemna dem å sido i den tanka, att de äro of alltför höga. Har Herren Jesus sjelf profeterat om denna tid för sina lärjungar och låtit den Helige Ande uppteckna dessa och öfriga förutsägelsor uti den Bok, som är of giftwen till "en lykta för wåra fötter och ett ljus på wåra wägar", så är det wäl of Hans wilja, att de skola under ödmjuk bön om den Helige Andes upplysning läsas och ranssakas.

Det är wäl ingen bok i Bibelen, hwilkens allwarliga betraktande den listige själasjänden mera

fökt förhindra dels genom hån och begabberi af werldens barn, dels genom inskjutande af en falsk ödmjukhet hos Guds barn, än Johannes Uppenbarelse, som dock kan anses utgöra sjelfwa nyckeln till alla profetior rörande "Andans tid". Må wi då, bortkastande alla egna tankar och ensidiga tycken, i Jesu Namn flitigt begagna det medel, Gud af sin stora nåd gifwit oss i sitt profetiska Ord, att erhålla kunskap om hwad, som "innan kort ske skall", så att wi må wara förberedde på och icke öswerraskas af den yttersta tidens förfärliga tilldragelser och djestwulsta förförelser, och sålunda undgå att bortföras af den wäldiga strömmen till ewig undergång.

Må läsaren framför allt icke underlåta att upplå och genomläsa alla de bibelställen, som blifwit angifna i denna lilla skrift, för att få mera klarhet och reda rörande de förutsagda händelserna, hwilka endast blifwit i korthet omnämnda, för att ej öka skriftens omfång utöfwer en wanlig s. k. traktat.

Slutligen må wi en hwar flitigt och utan återwändo bedja Herren, att Han drager oss till sig i en sann trosförening genom sitt Ord och sin Ande, och att Han dag från dag mer och mer styrker, stödjer och stadfäster oss i sin nåd, hwarförutan wi omöjligen kunna, äfwen med den fullständigaste kunskap om hwad som komma skall, blifwa bestående under de pröfningar, som stunda och som enligt Herrans egna ord skola blifwa så swåra, att "om möjligt wore de utwalde skola förförde warda".

”Salig är den, som läser och hörer
denna profetias ord och håller det der-
uti skrifwet är, ty tiden är när”.
Uppenb.-b:s 1 Cap. 3 vers.

Såväl genom de profetior, som Guds Ande
låtit anteckna i Bibelen, som af de pågående
werldshändelserna och den allt mer och mer, äf-
wen inom vårt land, i tal och skrift^{a)} fram-
trädande otron och föraktet för Guds ords ewi-
ga sanningar kan man tydligt märka, att ”än-
dans tid”, äfwen kallad ”den yttersta tiden”, är
när” med sina förfärliga omhvälfningar både
inom andans werld och de yttre politiska och
menskliga förhållandena, hvarigenom wäg skall
banas för Christi rikets fullständiga seger, äfwen
i denna tiden, öfwer all rike i werlden, som satt
sig upp emot eller ringa akta Herren och Hans
Smorda¹⁾.

Sedan Herren, som heter icke allenast ”Hjel-
te” utan äfwen ”Råd”, låtit profetian om ”En-
geln med det ewiga Evangelium”²⁾ uppfyllas²⁾ genom ett allmänt förkunnande i våra dagar af
frälsningens glada budskap, med synbara och exem-
pellösa andans verkningar inom länder af de mest
olika bekännelser, på det att alla, som wilja låta

1) Ps. 2.

2) Joh. Upp.
14: 6.

a) Märk de många otrostankar, som under sistlidne Riksdag
gåfwo sig lust wid discussionen öfwer förslagen om söndagens
helgd, äfwen som de på senare tiden utkomna otrotskrifter af en
Gramér, Vilja, Selander m. fl., att ej nämna profesor Wostroms
filosofiska föreläsningar wid rikets förnämsta lärowerk, hvarigenom
otrofsbröet tidigt utfås i den studerande ungdomens lättböjda hjertan.

sig frälsta, må bergas undan den kommande wreden, skall "ändans tid" inbryta, då "Herren Sjelf skall taga kastrofweln i sin hand och skilja ag-

3) Matth. 3: 12. narne från hwetet" 3).

4) Matth. 24:
6, 7.

Enligt Herrans egna ord 4) skall "ändans tid" inledas med pest, hungernöd, jordbäfningar samt widtomfattande krig och revolutioner (omstörtningar), då "det ena folket, eller nationaliteten, skall resa sig upp emot det andra och det ena riket emot det andra" b), hwarunder inom det gamla romerska rikets område 10 nya konungar skola uppkom-

5) Upp. 17: 12.
Dan. 7: 24.

ma, som förut icke hafwa haft rike 5) c). Samtidigt kommer troligen mahomedanernas oblidliga hat och wåldsamma framsart mot de christna i Syrien att föranleda de förres utdrifwande från detta land, hwarigenom tillfälle beredes för Judarne och de 10 Israels stammår, hwilka sednares närwarande uppehållsort ännu är obekant, att återwända till sina faders land.

6) Ef. 11: 11—

13; Jer. 16: 15; na 6)

23: 3—8; 30: 3;

31 c. Hes. 34: 12

—14; 36: 24, 28;

37 c. Dan. 12: 7.

7) Dan. 9: 27 rymd af 7 år), hwilken profeten Daniel förkun-

jemf. m. 12: 7.

8) Dan. 9: 24. nar 8)

Med denna på många ställen hos profeter- tydligt förutsagda wigtiga tilldragelse, för hwars snara inträffande många tidstecken synas tala, börjas den 70:de profetiska weckan 7) (tid- rymd af 7 år), hwilken profeten Daniel förkun- vara bestämd öfwer Guds egendomsfolk, betraktadt i gammaltestamentlig mening. De 7 och 62 d. w. s. 69 föregående åfwen utlofwade årsweckorna äro redan fulländade med Herrans

b) Att en sådan strid mellan olika folk eller nationaliteter är nära förestående synes klart af den oro, som jäser och till en del redan brutit ut inom många af de Europeiska staterna, och hwilken har de förtryckta nationaliteternas enhetssträfswande till grund, såsom uti Italien, Ungern, Polen, Tyssland, Turkiet m. fl.

c) Gif ått på såsom ett tidstecken de ofta förekommande förslagen rörande Europas nya karta, hwarom en afhandling i år utkommit i Paris, hwilken är så mycket mer betydande, som ingen krig för närwarande får utgifwas i Frankrike utan dess kejseres medgifwande.

Jesu lidande och död på korset⁹⁾, då Subarne⁹⁾ Dan. 9: 26. ropade: "korsfäst, korsfäst honom"; "Hans blod komme öfver oss och våra barn"¹⁰⁾, en önskan,¹⁰⁾ Matth. 27: 25. hwilken redan på ett så förfärligt sätt blifwit uppfyllt såwäl wid Jerusalems förstöring, som under många derpå följande förföljelseidiga århundraden, och hwilken ytterligare skall uppfyllas under den sista ännu försträckligare antichristiska nöden¹¹⁾.

11) Matth. 24: 21, 22. Dan. 12: 1.

Detta "upphörande af Israels förföring" och inbrytandet af den 70:de årsweckan utgör början till den yttersta tidens stora och fasanfulla "under"¹²⁾, hwilka skola fullbordas med¹²⁾ Dan. 12: 6, denna årsweckas slut¹³⁾, då Herren Kristus skall¹³⁾ 7 jemf. m. 9: 27. Dan. 9: 24. utföra sin stora seger öfver sina fiender, samlade omkring Jerusalem¹⁴⁾, wid hwilket tillfälle,¹⁴⁾ Hes. 38, 39 c. Dan. 11: 36— efter den förfärligaste nöd, som ännu öfvergått¹⁵⁾ Soel 2, 3 c. Guds egendomsfolk, dessas ögon omsider skola¹⁵⁾ Upp. 19: 11— öppnas för Evangelii ljus, i det de få¹⁶⁾ 21 m. fl. fl. "se i hwem de stungit hafwa"¹⁵⁾, och "den Aldraheligaste skall¹⁵⁾ Sach. 12: smord warda"¹³⁾, d. w. s. erkänd för deras rättmätige konung.

15) Sach. 12: 10. Joh. 19: 37.

Sedan det 6:te hufwudet på "wilddjuret" (påfweddömet) blifwit fargadt till döds med swärd¹⁶⁾, hwilket i dessa dagar skett genom det¹⁶⁾ Upp. 13: 3. wåldsammas krossandet af påfwens werldsliga makt, och den tidpunkt, då "wilddjuret har varit och är icke, ändock det är"¹⁷⁾, tilländalupit,¹⁷⁾ Upp. 17: 8. skall detta samma "wilddjur", då "uppstigande af afgrunden"¹⁷⁾, och framstående med uppenbar djefwulst ondskas, under förutnämnda politiska omhwalfningar få makt på samma gång, som ofwannämnde 10 konungar¹⁸⁾. Sedan det under¹⁸⁾ Upp. 17: 12. tryckt och besegrat 3:ne konungar¹⁹⁾, troligen med¹⁹⁾ an. 7: 8, tillhjälp af de omstörtande och Gudsfiendliga elementer, som jäsa på samhällenas botten och är

24.

- efter år wunnit mer och mer insteg bland mas-
sorna, skall Gud gifwa alla dessa nyuppkomna
konungar i hjertat att öfwerlemna "wilddjuret"
20) Upp. 17: deras makt²⁰), hwarigenom detta skall blifwa
13, 17.
21) Dan. 7: 23, herrskande öfwer det gamla romerska området²¹),
24. och då tydligt framstå som "antichrist" eller
22) 2 Theesf. "syndens menniska"²²) d). Swad som mycket
2 c. skall bidra till denna "wilddjurets af afgrun-
den" oerhörda maktutwidgning är den omstän-
digheten, att hela werlden skall blifwa slagen med
håpnad af att se en makt, som varit "färad till
döds" och således ansedd som förlorad, oförmo-
dadt åter uppträda²³) uti en herskares person
23) Upp. 13: med förut okänd kraft, snille och gudlöshet.
12, 14. 17: 8. Ett annat då uppträdande "wilddjur med 2
horn"²⁴), förmodligen en ny satanisk personlig-
24) Upp. 13: het, skall "genom alla lögnaktiga krafter, tecken
11 följ. och under efter satans werkan och genom förfö-
relse till orättfärdighet"²⁵) förmå alla, som ej
25) 2 Theesf. genom sann omvändelse och lefwande tro äro nära
2: 9, 10. förenade med Herren Kristus och stå faste i
denna tro intill ändan, att gifwa afgudisk ära
åt det antichrystiska "wilddjuret", just derföre, att
detta bewisat sin öfwnaturliga lifskraft genom
sitt plötsliga återuppträdande i förnygrad och
ännu långt förfärligare gestalt, sedan det varit
26) Upp. 13: 12. så godt som alldeles tillintetgjordt²⁶). "Sälun-
da skall Gud sända dem kraftig willfarelse, som
ide annammat kärleken till sanningen, att de
tro skola lögnen, på det de skola alle dömda
warda, som ide hafwa trott sanningen, utan haf-
wa lust till orättfärdigheten"²⁷). Likasom, wid
27) 2 Theesf. 2: 10, 11, 12.

d) Huruvida antichrists wälde äfwen skall uppstuka några eller alla Protestantiska länder, t. ex. Swoerige, är ännu owist, och torde detta bero på dessas förhållande wid de allmänna wäckelse-rop, som Herren så nådigt låter ljuda, innan Hans förfärliga straff-
domar inträffa.

Guds Ords förkunnande genom Christi sändebud, den Helige Ande verkar på ett fördolt sätt i åhörarnes hjertan, för att der kraftigt tillämpa det predikade ordet, ehuru Han derwid har att strida emot den inneboende otron och öfriga hinder för ordets verkan på hjertat, hwilka själa-fienden der uppställer, så skola äfwen "den falske profetens" förförissa ord understödjas inwärtens genom den orene andens, djefwulens, öfwerwäldigande inwerkkan på de arma menniskor, hwilka ej allenast af naturen hafwa "lögnaktiga hjertan", som ännu äro oförändrade, utan äfwen blifwit för sin framhårdande otros skull af Gud "öfwergifne i ett wrängt sinne". Utom dessa skal till den falske profetens oemotståndliga wälde öfwer massorna, skola ytterligare komma de stora tecken och under, som han skal få makt att göra, och hwarigenom "om möjligt wore de utwalde skola förförde warda" enligt Herrans Jesu egna ord ²⁸⁾).

"Den der öra hafwer han höre"! Här hjälper endast "de heligas tålmod och tro" ²⁹⁾, och ²⁹⁾ Upp. 13: 9, att wara "iklädde allt Guds harnest, på det wi måge stå emot djefwulens listiga anlopp" ³⁰⁾. ³⁰⁾ Eph. 6: 11.

Denna förskräcklige demoniske, om än i en wiß yttre sedlighetsdrägt ³¹⁾ framstående herrskare skal börja sin gudlösa bana som påfwe och romerska kyrkans huswud, hwilket synes dels af Upp. 17: 8, dels ock deraf, att han beskrifwes såsom warande i följd med eller en utaf de 7 huswudena på "wilddjuret", det will säga: de mest framstående i påfwarnes långa kedja från och med Gregorius VII (Hildebrand), ehuru han, såsom i sig upptagande hela "wilddjurets" afgrundslika ondskas förkroppsligad, kallas "den åttonde" ³²⁾. ³²⁾ Upp. 17: 11. Daktadt detta sitt ursprung skal han finna sig

28) Matth. 24:
24.

29) Upp. 13: 9,
10.

30) Eph. 6: 11.

31) Dan. 11:
37.

32) Upp. 17: 11.

- uti eller sjelf förorsaka, att de 10 konungarne öfwerändakasta "skökan, med hwilken konungarne på jorden bolat hafwa"³³⁾ e), d. å. den romerska kyrkan, som äfwen i Uppenbarelsebokens 17: 5 kallas enligt grundtexten: "den stora Babylon, modren till skökorna och styggelserna på jorden", och hvars skökonster numera ej äro af någon nytta, sedan hon genom störtandet af des hufwudmans, påfvens, werldsliga makt, på hwilken hon förut hufwudsakligen hwilat³³⁾, och genom det öfwerhandtagande fritänkeriet och gudsförnekelsen å ena sidan, äfvensom genom evangelii predikan inom des område å den andra, förlorat allt inflytande på massorna. Sedan den romerska kyrkan sålunda blifwit tillintetgjord, hwarwid ett jublande halleluja uppstämmes i himmelen och af alla, "som frukta Gud, små och stora"³⁴⁾, "skola dessa 10 konungar uppäta hennes kött", d. å. bemäktiga sig hennes skatter och rikedomar³⁵⁾, hwilka då skola för dem komma wäl till pass, sedan deras undersåter blifwit öfwermåttan hårdt betungade med statslån och skatter, för att underhålla deras talrika frigshärrar och flottor, befrämja industrien och handeln samt andra werldsliga ändamål och njutningar.

Detta omstörtande af allt bestående, upphäfwande af all offentlig gudstjenst och uppträdande i Guds ställe såsom gud med förnekande af Hans heliga Namn³⁶⁾, skall antichrist eller "wilddjuret af afgrunden" åstadkomma, sedan han erhållit sin stora widsträckt och oinskränkt makt, hwar-

e) Den romerska moderkyrkan har warit sin Herre och Brudgum otrogen genom att ställa sig in med och göra sig till tjenninna åt jordens konungar, för att, genom sitt inflytande på folket, befrämja deras werldsliga, ofta gudlösa syften, och derigenom å sin sida åtnjuta deras skydd och rika erkänsta i penningar och andra förmåner.

33) Upp. 17: 1. 2.

34) Upp. 19: 1-7.

35) Upp. 17: 16.

36) Dan. 7: 25; 11: 36. 2 Thes. 2: 4.

efter "det andra wilddjuret med 2 horn", som egentligen är verkställaren af antichrists makt ³⁷⁾), skall låta uppresa en ärestod eller beläte åt antichrist, hwilket beläte "det skall hafwa makt att begåfwa med anda" så att det skall kunna tala ³⁸⁾). Detta belätes dyrkan är egentligen ett tillbedjande af den nya sjelfgjorda guden antichrist ³⁹⁾), hwar på menniskorna länge blifwit förberedda genom den snilledyrkan och de afgudiska ärebetygelser för hjeltar, statsmän, wetenskapsmän, skalder och konstnärer, som vår tid är så frukostig på.

Swad, som serfildt föranleder tillbedjandet af antichrists talande beläte "utaf alla dem, hwilkas namn icke äro skrifna i lifsens bok", äro dels de tecken och under, såsom nedkallandet af eld från himmelen, som satan skall låta "sin falska profet", troligen densamma som det andra "wilddjuret med 2 horn", göra inför antichrist, och hwarmed han skall slå an på massornas inbillningskraft, dels de dödsdomar, som han skall fälla öfwer dem, som icke wilja tillbedja belätet ⁴⁰⁾), och dels lockelser af jordisk ära och stora rikedomar ⁴¹⁾). Åfwen skola alla, som ej helt och hållet lemnat sig åt Herren Jesus, antingen twingas genom hotelser att icke få köpa och sälja, eller förledas genom löften om stora jordiska förmåner att bewisa sin afgudiska dyrkan för antichrist, genom att taga på sin högra hand eller sitt anlete ett "wedertecken", bestående af hans namn eller hans namns tal ⁴²⁾); oaktadt Herren samtidigt genom sina sändebud låter med de försträdligaste ewiga plågor "i eld och swafwel uti de heliga Englars och Lambets åsyn" hota dem, som låta sig förledas att dyrka belätet eller taga wedertecknet på sig ⁴³⁾).

37) Upp. 13: 12.

38) Upp. 13: 14, 15.

39) 2 Thes. 2: 4.

40) Upp. 13: 15.

41) Dan. 11: 39.

42) Upp. 13: 16, 17.

43) Upp. 13: 9, 10, 11.

I afseende på talet 666, som står omnämndt i Uppenbarelsebokens 13 Cap. 18 v., är det ännu owist, om de särskilda bokstäfverna af antichrists namn, sammanlagda efter deras sifferwärde, på gammalt grekiskt sätt, skola enligt kyrkofadren Irenii och flere reformerta lärares åsigt utgöra talet 666, eller om, på sätt Bengel och Roos antaga, nämnde tal utmärker tidrymden af påswarnes öfvermakt från Gregorii VII (Hildebrand) antagande år 1073 af herrawäldet öfwer alla jordens konungar och kejsare till år 1740, då Benedictus XIV kom på påswestolen samtidigt med trenne kraftiga werldsliga regenter i Europa^{f)}, hwilka lyckades göra sig oberoende i werldsliga ting af påswemakten, sedan densamma redan förut genom fritänkaren Voltaires och encyclopedisternas skrifter lidit den första stöten.

I förbigående torde böra nämnas, att Roos anser Gregorius VII hafwa varit "wilddjurets" (påswebdömet's) 1:sta hufwud⁴³⁾, Innocentius III des 2:dra; Bonifacius VIII des 3:dje; Paulus II des 4:de; Paulus III des 5:te och nyssnämnde Benedictus XIV des 6:te hufwud, hwar och en af dessa betraktad i förening med des efterträdare, hwilka fullföljt de olika sätt och medel, hwarigenom hwar och en af dessa framstående påswar kraftigt och slugt befrämjat påswemaktens utwidgande utom den siste, med hwilkens uppstigande på påswestolen "wilddjurets icke warande"⁴⁴⁾ g) synes hafwa börjat.

f) Hwaribland Fredrik II i Preussen.

g) D. w. s. den tid, då des anspråk på werldslig och andlig makt, såsom "Christi ståtållare på jorden", öfwer alla jordens kejsare och konungar icke kunde mer uppfyllas.

43) Upp. 13: 2, 3. Så wida ej den närwarande påswen är det 7:de hufwudet, skall möjligen, sedan påswebdömet's egen lifskraft, som det fått af "draken"⁴⁵⁾, nu är uttömd i des närwarande form, och des län-

"De sju hufvudena" på "wilddjuret" följa sålunda efter hwarandra med längre eller kortare mellantider; hwaremot "de 10 hornen" (konungarne) uppkomma på en gång, sedan "wilddjuret" fått alla sina 7 hufvud och framstår såsom "wilddjuret af afgrunden".

Midt uti den 70:de årsweckan, som begynner med Israels återkomst till sitt land ⁴⁶⁾, skall ^{46) Dan. 9: 27} gudsförnekelsen och hädandet af hans heliga namn ^{iemförd med 12: 7.} hafwa hunnit sin fulla utveckling, hwartill likartade händelser under Fransyska revolutionen blott woro ett swagt förspel, likasom den förändring af tider och lag ⁴⁷⁾, som då äfwen försöktes, ehuru tidpunkten dertför ej ännu war fullt ^{47) Dan. 7: 25.} tjenlig. Den fräcka otron och naturdyrkan hade nämligen då ännu ej hunnit genomtränga samhällenas lägre regioner (klasser), så att föraktet för Gud och Hans heliga lagar wågade framstå öppet och oförtäckt för allas ögon.

Uppsättandet wid denna tidpunkt ⁴⁸⁾ af antichrists beläte, "förödelsens styggelse", i det af ^{48) Dan. 9: 27.} de återkomna judarne återuppbyggda tempel, som noggrannt beskrifwes i profeten Hefekiels 40:de och följande capitel, men ännu aldrig blifwit uppbyggdt, skall förorsaka afbrytandet af den återställda gammaltestamentliga offerttjensten ⁴⁸⁾. ^{48) Dan. 9: 27.} Ifrån denna tid, då ingen offentlig gudstjänst mer får firas eller den helige Guden öppet bekännas, skall dock Gud icke låta sig blifwa utan

der blifwit desamma fräntagna, men ej anspråket på des förbna företrädesrättigheter, ett 7:de hufvud uppstå, som skall sinna sig uti att lesa som ett nådehorn under någon framstående katolsk regent, hwilken sinner sin uträkning wid att, till winnande af sina äregiriga affigter, stjula påfwen för sig med des gamla trabbitiöna anseende. Detta skall dock wara helt kort, innan "wilddjuret" af afgrunden (antichrist) uppträder såsom "den 8:de", stödjande sig på revolutionen och atheismen. Se härom Upp. 17: 10, 11.

- wittnesbörd, utan Han skall framkalla tvenne stora sanningens wittnen⁴⁹⁾, troligen i Jerusalem, hvilka skola wittna om honom under de 1260 dagar eller 42 månader, tagna i vanlig mening, då antichrist skall rasa som värst⁵⁰⁾, och Jerusalem skall vara förtrampadt af hednigarne och gudsförnekarne⁵¹⁾. Dessa tvenne wittnen blifwa bekläddes med makt af Herren att döda dem med eld, som wilja angripa dem, samt att tillstånga himmelen, likasom i Elie tid, så att intet regn faller under hela den tid, då de offentligen wittna om Herren, äfwen som att "förwandla watten i blod och slå jorden med allhandla plågor"⁵²⁾, till dess de slutligen, efter fullbordadt wittnande, skola genom Herrans tillstånd jelse besegras och dödas af antichrist, hwarefter deras kroppar skola ligga obegrafna på gatan till dess, efter 3½ dagars förlopp, de änyo skola få lif, till stor förskräckelse för deras fiender, hwilkas triumferande glädje öfwer deras död sålunda blir af kort waraktighet, samt uppfara lefwande till himmelen i deras owänners åsyn omedelbart före Christi stora seger och de förfärliga naturhändelser som åtfölja densamma⁵³⁾.
- Under de 3½ åren eller 42 månaderna af antichrists mest djefwulsta werksamhet⁵⁴⁾ eller senare hälften af den 70:de årsweckan⁵⁵⁾ skall Gud sända de 7 wredesfålarne eller de yttersta straffdomarne⁵⁶⁾ öfwer honom och hans rike, för att på samma gång detta derigenom förswagas och förstöres, söka föra de arma förwillade människorna till besinning; men deraf werkas i stället, likasom det skedde med Farao under Mose tid, förhärdelse och ökad hädelse emot Gud, och det midt under plågor af så gräslig art, att "de skola bita sönder sina tungor för wärks skull"⁵⁷⁾.
- 49) Upp. 11: 3 följ.
50) Upp. 13: 5.
51) Upp. 11: 2.
52) Upp. 11: 5, 6.
53) Upp. 11: 7-13.
54) Upp. 13: 5.
55) Dan. 9: 27.
56) Upp. 16: c.
57) Upp. 16: 10: 11.

Medan dessa Guds yttersta hemsökelsef-
ter hand inträffa, kommer antichrist att med sina
lydkonungar företaga ett härjande frigståg åt
öster⁵⁸⁾, hvarwid äfwen hans flottor skola vara
behjelpiga, samt intränga i Egypten, Libyen och
Ethiopien, hwilka länder han skall lägga under
sig, oaktadt han under tiden lider stort afbräck i
makt och anseende genom ofwannämnde wredes-
skålar, hwilka utgjutas tätt på hwarandra. Un-
der det han är i Egypten skall den 6:te wredes-
skålen, som inträffar under den förfärliga hetta
och torra, som den 4:de wredes-skålen⁵⁹⁾ förör-⁵⁹⁾ upp. 16: 8.
sakat, åstadkomma floden Euphrats uttorfande⁶⁰⁾,⁶⁰⁾ upp. 16:
så att en öppen wäg att anfälla antichrists wid-
sträckt rike må beredas för "konungarne öster-
ifrån", som icke äro hans allierade (bundsfor-
wandter) och lydkonungar, utan troligen afbidat
ett tjenligt tillfälle att åstadkomma en reaction
(motverkan) mot hans öfwerwælde.

Försträckt och ursinnig genom denna under-
rättelse skall antichrist återtåga från Egypten,
der han bemäktigat sig stora skatter⁶¹⁾ och slå⁶¹⁾ Dan. 11:
läger med sina lydkonungar och stora härskaror^{43, 44, 45.}
omkring Jerusalem, som han då skall intaga och
plundra, hvarwid hälften af folket skall fångat
bortföras, barn mördas och qvinnor skändas⁶²⁾.⁶²⁾ Sac. 14: 2.
Wid detta tillfälle skola de båda profeterna, hwilka
förut blifwit omnämnde, öfwerwinnas och dödas
af antichrist⁶³⁾.

Detta är den förfärligaste tidpunkten i
Guds folks hela historia⁶⁴⁾, "så att, om de da-⁶⁴⁾ Dan. 12: 1.
garne icke wordo förkortade, så bleswe intet kött
frälst"⁶⁵⁾, hwilket allt Gud tillstädjer för att⁶⁵⁾ Matth. 24:
pressa ned och bryta deras hårdnackade och mot-
sträfwiga hjertan och dymedelst öppna wägen för
21, 22.

evangelium om deras Messias, "hvilken de dråpo och hängde på trä".

Nu inträffar plötsligt Herrans stora vredes- och slagtedag, då Han Sjelf omedelbart ingripande i händelsernas gång, i grund förstörer antichrist och hans lydkonungar, höfswitsmän och härar samt öfriga werldsmakter ⁶⁶⁾ "med det skarpa slagteswärd, som går ut af hans mun" ⁶⁷⁾, hwarefter "all knä stola böjas för Honom, deras som i himmelen, på jorden och under jorden äro, och alla tungor stola bekänna, att Han är Herren, Gud Fader till ära" ⁶⁸⁾. Denna Herrans Jesu stora seger öfwer fienderna finnes till sina närmare omständigheter beskriwren utaf flere bland profeterna, hwarwid den ene anförer sådant, som den andre icke omnämnt ⁶⁹⁾.

66) Dan. 2: 34, 35, 44, 45.
67) Upp. 19: 11-16. 2
Thes. 2: 8.

68) Philipp. 2: 9, 10, 11.

69) Es. 63: 1-6;
66: 15, 16. Hes.
38: 18-23; 39:
3-20, Dan. 11:
45. Joel 2, 3 c.
Micha 4: 11-13.
Sach. 12: 2-10
och 14 c. Mal.
4 c. Upp. 19:
11-21 utom fl.
fällen i ps.

Förloppet derwid är i forthet följande:

Herrans Jesu mäktiga röst höres af Zion såsom ett rytande; sol och måne mista sitt stän, hwarigenom en dag inträder, "som är hwarfen dag eller natt". En förfärligare jordbämsning än någonsin tillsörene inträffar, hwarigenom oljoberget klyfwes midt itu och en dal bildas från öster till wester, genom hvilken folket flyr. Berg sjunka in och öar förswinna. Af Serusalem sammanstörtar $\frac{1}{10}$ och begrafwer 7000 innewanare ⁷⁰⁾; "de öfriga blifwa förfärade och gifwa Gudi i himmelen pris", hwarwid täckelset bortfaller från deras ögon. Hedningarnes ^{h)} städer förstöras, ibland hvilka staden Rom, "det stora Babel", som aldrig mer skall kunna bebos af menniskor ⁷¹⁾. Eld och swafwel regna ner af himmelen äfwen som centner-tunga hagelstenar öfwer antichrist och hans här. Folk och hästar blifwa ursinniga; menniskornas

70) Upp. 11: 13.

71) Upp. 18 c.

h) Ordet hedningar utmärker i sristen alla andra folkslag än Guds egendomsfolk.

Kroppar förruttna medan de ännu stå på sina fötter, deras ögon förruttna i sina hålor och deras tungor i deras mun; de draga svärd emot hvarandra och döda hvarandra. "Antichrist och den falske profeten fångas och fastas lefwande i den brinnande swafwellsjön".

Medan dessa fasansfulla "under" ske i synlig måtto på jorden, "nedstiger en stark engel af himmelen och griper satan, den gamle ormen, och innesluter honom i afgrunden, der han skall hållas fången i tusen år"⁷²), hvarunder, såsom wi bedje i de tre första bönerna af "Fader vår", Christi wälde skall wara obestridd på jorden, sedan alla werldsriken blifwit "lagda honom till en fotapall"⁷³), att han skall "styra dem med jernris"⁷⁴).

Nu inträffar en efterlängtd och förutbebad tid af allmän frid⁷⁵) och lefwande tro på Herren Jesus samt inbördes brödrakärlek, såsom englaskaran sjöng i Bethlehems nejd: "ära ware Gud i höjden och frid på jorden och människorna en god wilje"⁷⁶), då äfwen hednamissionen skall få sin rätta fart och utgå från det omvända Guds folk, såsom medelpunkten för Christi synliga rike på jorden⁷⁷).

Samtidigt firas i himmelen "Lambets bröllop med des förhärligade brud", då ännu endast bestående af de troigna martyrer, som "segrat på wilddjurets wedertecken och des beläte", och efter en wäldsam död⁷⁸) och Christi stora seger, fått uppstå med förklarade kroppar, för att i himmelens härlighet "regera med honom i tusen år"⁷⁹).

Efter de tusen åren blifwer satan lös till en tid⁸⁰) för att änyo förföra folken och göra dem uppenbara, som icke i verkligheten genom en sann tro, utan blott med utwärtens sten till-

72) Upp. 20: 1-3.

73) Dan. 2: 34, 35, 44, 45. Psal. 2: 9, 10, 11.

74) Upp. 12: 5.

75) Ef. 2: 4; 11: 6-9; 65: 25 m. fl. ställen.

76) Luc. 2: 13, 14.

77) Ef. 60 c.; 62: 1-7.

78) Upp. 13: 6, 15.

79) Upp. 20: 4.

80) Upp. 20: 7.

höra Christi rike; på samma sätt som antichrists tillkommelse "efter satans werkan" tillstädjes af Herran, på det att Hans fiender må blifwa uppenbara, så att den förstörelsedom, som öfvergår dem, måtte för alla, både i himmelen och på jorden, ja äfwen för dem sjelfwa synas fullt rättwis.

Sedan satan sålunda förfört och uppäggat de stora människoflaror, som wäl i yttre måtto wisat wördnad för Herran Jesus, men ej af hjertat älskat Honom, att "omhwärfsa" och anfalla "de heligas läger", hwars centralpunkt och kärna nu är Jerusalem med sina till Herran omvända innebyggare, skall ett nytt eldregn af himmelen förtära dessa fiendtliga härar, hwilka skola wara så talrika "som sanden i hafwet" och benämnas

81) Upp. 20: 8 i skriften "Gog och Magog"⁸¹) i), hwarester "Menniskones Son kommer i skyn med stor makt och härlighet" för att hålla sin yttersta dom, då satan med sina englar och öfriga anhängare ibland människorna, både de som lefwa och de, som afsonnade äro, skola kastas i "eldsjön", der förut antichrist och den falske profeten befinna sig⁸²).

82) Upp. 20:
7-10, 15.

De trogna och bepröfwade deremot, som ej fått del i den första uppståndelsen, hwilken förut omtalats omedelbart efter Christi stora seger öfwer sina fiender med antichrist i spetsen, skola nu få ingå för att ewigt, tillsammans med de förut uppståndne troshystkonen, taga i besittning det härliga rike, som i Uppenbarelsebokens 21 och 22 capitel betecknas med "det nya Jerusalem", och för de arma wandrarne genom denna werldens öken beskrifwes så skönt och inbjudande med

i) Denne Gog är ej densamme, som omnämnas i Hesekiels 38 cap. 2 v., hwarest antichrist betecknas med namnet "Gog, som i Magogs land är", hwilket tydligt wisar sig af nämnde capitel 8 och 12 verfar.

sina "grundwalat af ädla stenar", "sina portar af äkta perlor", "sina gator af klart genomskinligt guld", "sin krystillklara elf med lefwande watten, omgifwen af liffens träd, bärande tolsfald frukt". Der skall "Gud Sjelf ewigt bo ibland dem och skall astorka alla tårar af deras ögon", och "ingen sol skall mer wara dem af nöden; ty Herrans Guds härlighet skall upplysa dem, och de skola regera med Honom ifrån ewighet till ewighet". . . .

Dyre läsare! Har du låtit de profetior i den Heliga Skrift, hwilka äro påpekade i denna lilla afhandling, klart måla för dig å ena sidan de djefwulsta förwillelser och det deraf härflytande gränslösa elände för tid och ewighet, hwaruti alla de oundwifligen störta sig, som icke wilja släppa werlden och den kära synden och låta sig af Guds Ande genom ordet dragas till en lefwande trosförening med Herren Jesus, "som är wägen, sanningen och lifwet", så att de heldre wilja lida allt än förneka Honom, och å den andra den utsägliga himmelska härlighet, som wäntar dem, hwilka, såsom grenarne sitta fast i trädet, äro oupplösligen införlifwade med "det sanna winträdet" Herren Jesus, och dertföre wid den stora stundande sofringen icke låta sig lösslitas från Honom hwarken genom lockelser eller hotelser, så kan du wäl icke tweka i walet mellan de båda olika wägarne. Tänk på det allwarliga warningsrop, som lutar den 2:dra af konung Dawids psalmer: "Hyller Sonen, att Han ide förtörnas och I förgås på wägen; ty Hans wrede skall snart beghinna att bränna. Men salige äro alle de, som förtrosta på Honom". Har du deremot

fattat det saliga beslutet att "hylla Sonen och förtrösta på Honom", men du känner med bafwan din egen fullkomliga wanmakt och ditt djupa syndaelände, och otron derföre will hindra dig att "framgå till nådastolen på den stund dig hjelp behöfves", oaktadt du ersfar Fadrens ljufliga dragning till Sonen, "Lambet", som "döddadt är och 83) upp. 5: 9. oß igenlöft Gudi med sitt blod"⁸³⁾, så följ då den lockande inbjudningen på Uppenbarelsebokens sista blad: "Uden och bruden säga: kom; och den det hörer han säga: kom. Och den der törstar, han komme; och den der will, han tage lifsens watten för intet".

